

hec faciā vobis. Vistabo vos velo-
dier in egestate et ardore qui conficiat
oculos vestros et consumat animas
vestras. Frustra seueris seuerentem: que
ab hostibus deuorabit. Ponam faciē
meam contra vos et corrueris coram
hostibus vestris et subiciemini hijs qui
oderunt vos. Fugietis nemine perse-
quente. Sin autem nec sic obedieritis
michi addam correptiones vestras
septuplum propter peccata vestra et con-
teram superbiam duricie vestre. Dabo
q; vobis relum delug sicut ferrum: et
terram meam. Consumetur in cassu
labor vester: non proferet terra germen:
nec arbores poma prebent. Si am-
bulaueritis et aduerso michi: nec vo-
lueritis audire me: addam plagas ve-
stras usq; in septuplum propter peccata
vestra. Emittāq; in vos bestias agri
que consumant vos et pecora vestra:
et ad paucitatem cuncta redigā. Vte-
reque sicut vie vestre. Quod si nec sic vo-
lueritis recipere disciplinam sed ambu-
laueritis et aduerso michi: ego quoq;
contra vos aduersus incedā et punitā
vos septies propter peccata vestra: indu-
cantq; super vos gladiū ulcorū federis
mei. Eūq; cōfugeritis in urbes mittā
pestilentia in medio vestri: et tradimini
in manibus hostiū postq; cōstegero
baculū panis vestri: ita ut decē mulie-
res in uno cibario roquant panes et
reddant eos ad pondus: et comeditis et
non saturabimini. Sin autem nec pe-
hec audieritis me: sed ambulaueritis
contra me: et ego incedam aduersus
vos in furore conitatio: et corripiam
vos septē plagis propter peccata vestra:
ita ut comedatis carnes filiorū vestrorū
et filiarū vestrarū. Destruam egredia vestra:
et simulacra cōstingā. Cadetis inter

ruinas ydolorū vestrorū et abominabit
vos anima mea in tantum ut urbes
vestras redigam in solitudinē et deserta
faciam sanduaria vestra: nec recipiā
ultra odorem suauissimū. Disperdam
q; terram vestram: et stupebūt super ea
inimici vři cū habitatores illi fuerit.
Vos autem dispergam in gentes et
euaginato post vos gladium: reliq;
terra vestra deserta: et ciuitates dirute.
Tunc placebūt terre sabbata sua cun-
ctis diebus solitudinis sue: quando
fueritis in terra hostili. Sabatizabit
et requiescet in sabbatis solitudinis
sue: eo q; non requiescit in sabbatis
vestris quando habitabatis in ea. Et si
de vobis remanserint dabo paucos
in cordibus eorū in regionibus hostiliū.
Terrebūt eos sonitū folij volantis: et
ita fugient quasi gladium. Cadent
nullo sequente: et corruent singuli super
fratres suos: q; bella fugientes. Me-
mo vřm inimicis audebit resistere. Pe-
ribitis in gentes et hostilis vos ita con-
sumet. Quod si et de hijs aliq; reman-
serint tabescent in iniquitatibus suis
in terra inimicorum suorum: et propter
peccata patrum suorum et sua affligentur:
donec constentur iniquitates suas
et maiorū suorum quibus preuaticati
sunt in me: et ambulauerit et aduerso
michi: ambulabo igitur et ego contra
eos: et inducam illos in terrā hostilem
donec erubescat in circumcissa mens
eorū. Tunc orabūt pro impietatibus
suis: et recordabor federis mei: quod
pigi cū iacob et ysaac et abrahā. Te-
re q; memor ero: q; cū relicta fuerit ab eis
complacebit sibi in sabbatis suis: pa-
rens solitudinem propter illos. Ipsi
vero rogabūt pro peccatis suis: eo q;
abiecerunt iudicia mea et leges meas

despexerunt. Aramēti etiā cū essent in
terra hostili: non penitē abieci eos: neq;
sic despexi ut consumerent: et iracūm
faciem patrum meū cū eis. Ego enim sū
dñs deus eorū: et recordabor federis mei
pristini: quādo eduxi eos de terra egip-
ti in cōspēdu gentiū ut essem deus eorū.
Ego dominus deus. Hec sunt iudicia
atq; precepta et leges quas dedit dñs
inter se et inter filios israel in monte
synai: per manum moysi. **xxv**

Locutus est dñs ad moysen di-
ces ad eos. Homo qui vocū fecerit et
sponsor dedit deo animā suā: sub esti-
matione dabit pretiū. Si fuerit mas-
culus a vicesimo aō usq; ad sexage-
simū aū dabit quinquaginta sidos
argenti ad mensurā sanduarij: si mu-
lier: triginta. A quinto autem aō
usq; ad vicesimū masculus dabit vi-
ginti sidos: femina decē. Ab uno men-
se usq; ad annum quinq; p masculo
dabunt quinq; sidi: pro femina res.
Sexagenarij et ultra masculus dabit
quindē sidos: femina decē. Si paup
fuerit et estimationem reddere nō vale-
bit: stabit corā sacerdote: et quantum
ille estimauerit et viderit eū posse red-
dere: tantū dabit. Animal autem qd
immolari potest dño si quis vouerit
sanctū erit et mutari nō poterit: id est
nec meli? malo: nec pei? bono. Quod
si mutauerit: et ipm qd mutatu est: et
illud pro quo mutatu est consecratū
erit dño. Animal immūdum qd im-
molari dño nō potest si quis vouerit
adducit aut sacerdotē: q; diuidat
vrum bonū an malū sit. Haquet pre-
cium. Quod si dare voluerit is qui of-
fer: addet supra estimationē quintā
partem. Homo si vouerit domū suā

et sanctificauerit dño: considerabit eā
sacerdos utrum bona an mala sit: et
iuxta pretiū qd ab eo fuerit constitutū
venundabitur. Sin autē ille qui voue-
rat voluerit redimere eā dabit quintā
partem estimationis supra: et habebit
domū. Quod si agrum possessionis
sue vouerit et consecrauerit domino:
iuxta mensuram seminis estimabit
pretiū. Si triginta modijs ordei feci-
tur terra: quinquaginta sidos venun-
detur argenti. Si statim ab aō inci-
pientis iubilēi vouerit agrum: quāto
valere potest: tanto estimabitur. Sin
autē post aliquātum temporis: suppu-
tabit sacerdos pecuniā iuxta annorū
qui reliqui sunt numerū usq; ad iubi-
leum: et detrahatur ex pretio. Quod si
voluerit redimere agrū ille q; vouerat:
addet quintam partē estimatē pecunie:
et possidebit eam. Sin autē voluerit
redimere: sed alteri cuiuslibet fuerit ve-
nundatus: ultra eū qui vouerat redi-
mere nō poterit: quia cū iubilēi venerit
dies sanctificatus erit domino: et pos-
sessio cōsecrata ad ius pertinet sacerdo-
tum. Si ager emptus est et nō de posselli-
one maiorū sanctificatus fuerit dño:
supputabit sacerdos iuxta annorum
numē usq; ad iubilēū pretiū: et dabit
ille q; vouerat eum domino. In iubi-
leo autem reuertetur ad priorem domi-
num q; vendiderat eum: et habuerat in
sorte possessionis sue. Omnis estima-
tio sido sanduarij ponderabitur. Si-
clus viginti obulos habet. Primoge-
nita q; ad deum pertinet nemo sanctifi-
care poterit et vouere. Siue bos siue
ovis fuerit: dñi sūt. Quod si immūdū
est animal: redimet qui obtulit iuxta
estimationem suam: et addet quintā
partem pretij. Si redimere noluerit